

ἀθρητους, γρηγοριανος τον μετέρ, τον κόπτον σα γαλάμ' του πουδάρι τ'.....

"Ε! τσή νὰ τ' ἀκούγατη νὰ τὰ λέγι νὰ τρέμ' οὐλάτσηρ' τσή νὰ λέγι ποὺς αὐτὴ ἔφαγη τοὺς βατέρα τες μὴ τ' γουρσουζιὰ ποῦ ἔκανη νὰ μ' λίξε, ν' ἀνηρφάτ τσή νὰ πητᾶ σὰ δου πητᾶ τοὺς φύλλου, θὰ ν' ἡσκουόσατη ἀπ' τὰ κλιάμματα τούς ήσεῖς. Τέλους ή παππάς τ' παργόρση τσή τ'ν εἰπη πουλλά, τνή μητάλαβη, τούς ἔφγη, τούς ἀπ' τησένι τν' ὥρα πὲς ποὺς σύχαση κουμμάτ'. Κουδά τὰ μησάνιχτα ἦνιξη τὰ μάτγια τε, μᾶς εἰδη μνιά, τσή σᾶ' νὰ τσμήθση, ἄμα οὐλους τες ἀπανέθαξη γη νώμους ητες. Κατὰ τες' αὐγές, ἀχάραγα ἀκόμα, ἦνιξη πάλι τὰ μάτγια τε τρουμαζμένι, ἔητνάχτη μνιά οὐλους τε τοὺς κουρμί, ἥβαλη μνιά φουνή «νά μη, πατηρέλι μ'» τούς ἀπόμνη Εηρή. Τότησου ἔηφουνήσαμη, τσή γη καγιμένι ή θηά τες' λιγουθύμση μέσ' 'ς τὰ χέργια μ'... Τί τραβήξαμη, κόρης μι, γιὰ νὰ τνή φέρουμη 'ς τὴν ἥαυτό τε, ἥγω τοὺς ἔερου... Σὰν ἥγύρσα, τότη τες' εἰδα τ' Σουφίγια, ἥδαν μὴ τ' ἀνιχτὰ τὰ μάτγια, τσή μὴ τοὺς σμουγέλιους 'ς τοὺς στόμα τε, σᾶ' νᾶδαν ζουδανή....

Τέλους 'κάναμη οὐλα τὰ πρηπά, τνὴ στουλίσαιμη σὰ νύφ', τσῃ μη μνιᾶς ἔφγα 'ε τὸ σπίτι μ' σὰ' βαλαβή, ἀρπαξα τοὺ καλάθιμ, το' ἥργα 'ε τὸ δρόμου νὰ πάρ' ή νούς ιμ ἀγέρα, τσῃ γι αὐτὸ μ' εἰδατη σὰ' bou μ' εἰδατη.....

— Βά. ἔρχουμη, Δέσποινα, γιατὶ τν' αξίζει.

— Βα, ερχουμη, θεωρω, τι περιπτωση.
— "Εμ τότησου θά γυρίσου το' ήγω πίσου μή σᾶς. "Αγιτη πάμη
τοσή γῆ τρεῖς, γιατί δὲ bouρώ νὰ μή τνή 'δω άκόμα μνιά βουλά.
"Αγιτη νὰ τ' κλάψουμη τ' καγιμένι, νὰ τ' μοιρουλουγήσουμη τ'
πηγδάρφανι τ' κουπέλα, ποῦ τού νηὸ τοὺν κλαίγι ἡ νηότη τ' τοὺν
τού γέρου τὰ πηγδιά τ'.

[Ἐν Μυτιλήνῃ, Μάϊος, 1912]

ΑΡΙΣΤ. ΓΡ. ΜΑΝΔΡΑΣ

ЕПІГРАММАТА

Eἰς δύο ἀστείους μονομάχους

ΒΡΙΣΘΗΚΑΝ, ὅτε ιλεύθηκαν, ἐμαλλιοτραβηγθήκανε,
μὰ . . . «ἀντήλλαξαν δύο βολὰς» καὶ ξαραφίλιωθήκανε!

ΣΑΤΑΝΑΣ